

Weidefeest in 1867 te Wijnandsrade

Via een relatie ontvingen wij een verslag van het weideconcert te Wijnandsrade op 15 september 1867 door J.W. Emonds, onderwijzer te Ubachsberg. Dit verslag geeft een treffend beeld van de wijze waarop ruim een eeuw geleden de zomerfeesten werden georganiseerd. We geven het hier integraal weer.

Ingezonden
Verslag over het Feestconcert van 15 Sept. 1867
door J. W. Emonds, onderwijzer te
Ubachsberg. —

Het was op den 15 den van Herfstmaand van de jare 1867 dat de Zangvereeniging van Wijnandsrade na haar driejarig bestaan dit schoone feest gaf. Reeds lang had men er over nagedacht en zich voorbereid om zoo mogelijk het tot een glansrijk muziekfeest te maken, en aan deze verwachting heeft het ten volle beantwoord, ofschoon het weder wel niet slecht, toch zeer onvriendelijk was. Meer dan 14 dagen tevoren had men naar alle omliggende oorden programma's verzonden ter aankondiging, en in de aangrenzende week beijverde men zich om het feestterrein, dat men als 't ware in eenen lusttuin herschapeu had, op het sierlijkst te verfraaijen. In den vooravond van 't feest waren de leden der vereeniging vergaderd om de voorbereidselen voort te zetten, tot in den zinkenden nacht. Het donderend gebulder des geschuts door de avondlucht rollende, verkondigde het feest aan de bewoners der omliggende oorden. Met een opgeruimd gemoed begaf zich ieder ter rust, om in de vroegste vroegte weder hand te slaan en het dorp met vlaggen te versieren. Boven de hoofdingang der feestplaats, dienende voor de deelnemende muziekgezelschappen, prijkte het Limburgsche wapen, terwijl boven den in- en uitgang voor de toeschouwers de vaderlandsche (nationale) driekleur statig in de lucht zwierde. Van eerstgenoemden ingang leidde eene laan van dennen en vlaggen, die elkaar afwisselend opvolgden naar den Kiosk. Deze zeer smaakvolle muziekzaal was zeskantig even als de Koepel, die hem dekte. Deze was vervaardigd van latwerk met dennentwijgen doorvlochten. In 't midden des koepels hing eene groot glazen Kroon die in de avondschemering helder verlicht werd, terwijl 't fakkellicht zich in de kristallen spiegelde, 't gansche plein in vollen glans zette.

In den grauwen morgen was de lucht nog zuiver maar op de middaghoogte verhief zich de wind, die het zwerk met regenwolken aanvulde en deze ook weer even spoedig wegdreef.

Niettegenstaande dit onvriendelijk weder, stroomden de vreemdelingen uit alle oorden herwaarts om het feest met hunne tegenwoordigheid op te luisteren.

Al vroeg in den namiddag wandelden talrijke scharen het dorp op en neder en schenen veel genoegen te scheppen in de eenvoudige doch smaakvolle versieringen door de Caecilianen aangebragt. Deze verb eidden met ongeduld de medewerkende muziekgezelschappen toen eensklaps het gebulder van 't geschut de aankomst der zangvereeniging van Schinnen aankondigde. Nadat deze door de commissie der wijnandsraadsche vereeniging met hunnen president aan 't hoofd beleefdelyk ontvangen was geworden, werd hun de eerewijn overgereikt.

Nu doet het geschut zich andermaal hooren ter verwelkoming van 't harmonizezelschap van Spaubeek aan het welk weer dezelfde eer te beurt viel. Nog een oogenblik en de aankomst van het Heerlensche harmonizezelschap werd even zoo gemeld. Op het overreiken van den eerenwijn aan deze laatsten volgde de loting, waarna zich de gezelschappen volgens een getrokken nummer met hun bonnier aan 't hoofd in optogt stelden. Onder het lossen der Kamers en het uitvoeren van pas rédoublés bewoog zich de feestelyke stoet door een talloos tal van toeschouwers gevolgd naar de Kiosk.